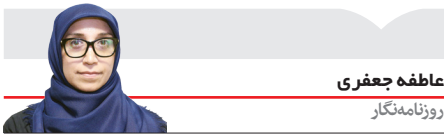

گشتی کوتاه در نمایشگاه قرآن که بیشتر به فروشگاه حجاب و عفاف شبیه است

خبری از خلاقیت در نمایشگاه قرآن نیست

عاطفه جعفری

روزنامه‌نگار

«نه به‌منظرم حرف من را گوش کن، ببیا بریم همان انگشتر یا همان آیه قرآن که روی برنج نوشته شده بود را بخریم، شاید هم آن قرآن که از همه گران‌تر و نفیس‌تر بود. خواهرم میگه قرآن سسر عقد مهمه که نفیس باشه. اصلا قرآن سفره عقدمون را از اینجا بخریم.» اینها حرف‌های دختری بود که با پسری پله‌های شیبستان مصلی، نشسته بودند و افطار می‌خوردند. در انتها پسر نگاهی به دختر انداخت و بدون اینکه چیزی بگوید، با تکان دادن سرش به دنبالش حرکت کرد.

بیست‌وهفتمین دوره نمایشگاه بین‌المللی قرآن کریم، چند روز است که در مصلای تهران کار خود را شروع کرده؛ این دوره از نمایشگاه به‌مدت دوهفته‌و تابییستم‌ماه رمضان از ساعت ۱۷ تا ۲۴ پذیرای کسانی است که مشتاق حضور در این نمایشگاه هستند. بخش‌های عرضه محصولات فرهنگی، دیجیتال و عفاف و حجاب از جمله بخش‌های فروش نمایشگاه قرآن هستند و درکنار اینها بخش‌های مختلف هنری، نمایشی، کودک و نوجوان، مشاوره، پاسخگویی به سوالات و شبهات دینی به ارائه آخرین محصولات و دستاوردهای قرآنی و مذهبی کشور می‌پردازند. همچنین بخش بین‌الملل نمایشگاه بین‌المللی قرآن کریم امسال باحضور نمایندگان هفت کشور برگزار می‌شود که کشور پاکستان میهمان ویژه این دوره است.

کاش نمایشگاه یک ماه بود

وارد شبستان می‌شوم و به بخش فروش محصولات فرهنگی می‌روم. یکی از غرفه‌داران که به گفته خودش هر ساله کتاب‌هایش را به این نمایشگاه می‌آورد درباره کیفیت و برگزاری نمایشگاه می‌گوید: «چند سالی است آن طور که باید و شاید مخاطب نداریم؛ یادم می‌آید آن زمان که نمایشگاه یک‌ماه برگزار می‌شد و چند روزش را هم در ماه شعبان برگزار می‌کردند تا شهرستانی‌ها هم به نمایشگاه بیایند، مخاطب‌مان خیلی بیشتر بود. اما الان مخاطب آنچنانی نداریم و بیشتر کسانی به نمایشگاه می‌آیند که می‌خواهند از بخش «عفاف و حجاب» خرید کنند یا اینکه فقط یک دوری بزنند و افطارشان را در این فضا بخورند.» نکته‌ای که این غرفه‌دار به آن اشاره می‌کند، بسیار مساله مهمی است. در زمان دولت‌های قبل، نمایشگاه قرآن به مدت یک‌ماه برگزار می‌شد و یک‌هفته آن نیز در ماه شعبان بوده؛همین برگزاری یک‌هفته‌در ماه‌شعبان باعث می‌شد که شهرستانی‌ها هم بتوانند از نمایشگاه استفاده کنند.

گزارش

بیاوریم که اکثریت مردم بتوانند، خرید داشته باشند.»

نمایشگاه دیجیتال بدون تنوع

محصولات دیجیتال قرآنی، فضایی را فراهم می‌کند تا گستره وسیع و جدیدی از مخاطبان با مفاهیم قرآنی و دینی آشنا شوند. این بخش از نمایشگاه قرآن به اندازه سال‌های آغازین حضورش، نتوانسته محل عرضه محصولات متنوعی باشد.فرم‌های محصولات قرآنی، عقب‌مانده از تنوع محصولات دیجیتالی روز است. عموم مردم از طریق موبایل و نرم‌افزارهای آن، با دنیایی از محتوا در ارتباط هستند ولی همچنان تولیداتی که در این حوزه و داخل نمایشگاه عرضه می‌شود، تکرار تک‌محصولی است که در بازار فروش داشته است، مثلاً فروش قلم قرآنی که شرکت‌های

دارد. از یکی از خانم‌هایی که چادر، ساق دست و روسری می‌فروشد، میزان استقبال را می‌پرسم که می‌گوید: «ما هر سال به نمایشگاه می‌آیم و خدروشکر میزان استقبال خوب است، اگر مدت زمان نمایشگاه بیشتر بود برآیمان بهتر می‌شد، چون تقریباً فروش‌مان بعد از افطار و در کل سه ساعت است، برای همین اگر مدت زمان نمایشگاه از دو هفته بیشتر بود، خیلی بهتر می‌شد.» از میزان قیمت‌ها می‌پرسم که در جواب می‌گوید: «ببینید فرق می‌کند، نمی‌توانم خیلی به تفکیک بگویم، اما قیمت‌هایمان برای چادر از ۱۰۰ هزار تومان به بالا است.» می‌گویم: «بیشترین قیمت چادر چه قیمتی است؟» زن نگاهی به چادرهای دوخته شده و پارچه‌ها می‌اندازد و می‌گوید: «خب فکر می‌کنم تا سه میلیون هم داریم؛ اما سعی کردیم پارچه‌هایی را به نمایشگاه

کم رنگ شدن بخش دانشگاهی

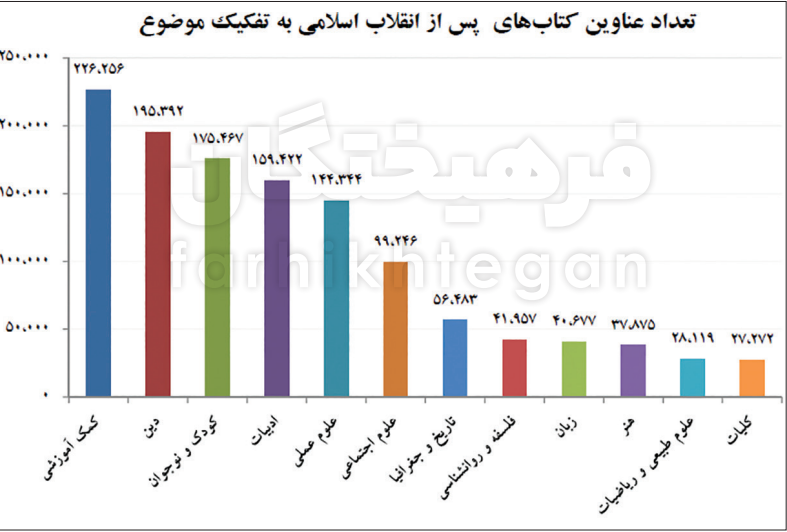
اگر سال‌های گذشته به نمایشگاه قرآن می‌آمدید، حتما در جریان این موضوع هم بودید که نمایشگاه، یک بخش دانشگاهی هم داشت که شاید از فعال‌ترین بخش‌های نمایشگاه بود و با توجه به نگاهی که دانشجویان داشتند، با برگزاری کرسی‌های آزاداندیشی، گفت‌وگوهای رودرو و مناظره‌ها، فضای پر نشاطی را به نمایشگاه می‌آوردند و باعث می‌شدند همه دانشگاه‌ها برای حضور در نمایشگاه و برگزاری برنامه بهتر، با هم رقابت داشته باشند و همین برنامه‌ها نمایشگاه را در یک اوجی نگه می‌داشت. الان بخش دانشگاهی وجود دارد، اما اینکه برنامه‌ها به کیفیت آن سال‌ها باشد، نیست و فقط در حد برگزاری و خالی نبودن فضا برای اینکه بگویند چنین بخشی هم داریم، است.

قرآن‌های میلیونی

یک نکته دیگری که حین بازدید از نمایشگاه برآیم جالب بود، قیمت قرآن‌هایی بود که برای فروش به نمایشگاه آورده بودند، وقتی از یکی از غرفه‌داران قیمت‌را پرسیدم، گفت: بستگی دارد. قرآن‌های معمولی قیمت مناسبی دارند و در همه‌اندازه‌ها داریم، اما اگر قرآن نفیس بخواهید اوضاع متفاوت می‌شود. از ۲۵۰ هزار تومان به بالا هدیه قرآن‌های نفیس‌مان است. البته اگر در همه نمایشگاه بگردید، قیمت‌ها همین مقدار است. گاهی تا چند میلیون هم می‌رسد که به کاغذ و خوشنویس و این چیزها بستگی دارد.» اما بخش عفاف و حجاب را شاید در این سال‌ها بتوانیم یکی از بخش‌های پربازدید نمایشگاه بدانیم، بخشی که با توجه به ملزومات حجاب و چادر و همین‌طور تخفیف‌هایی که داده می‌شود، مخاطبان زیادی نسبت به بقیه بخش‌های نمایشگاه

ردیف	نام کتاب	عنوان ناشر	شمارگان
۱	قرآن کریم	بنیان باور	۱۵۰۰۰۰
۲	قرآن کریم	اسوه	۱۳۰۰۰۰
۳	جزء سی ام قرآن کریم	اسلامی	۱۰۰۰۰۰
۴	باغ قرآنی (دوره پیش دبستانی)	تراس	۷۰۰۰۰
۵	حضرت دانیال (ع)	پیام دانش	۳۰۰۰۰
۶	مفاتیح الجنان	آیین دانش	۲۰۰۰۰
۷	ارتباط با خدا	آیین دانش	۲۰۰۰۰

کتاب‌های دینی، جزء کتاب‌های پرتیرافار و پرتیراژ در طول ۴۰ ساله نشر انقلاب اسلامی بودند و نمایشگاه قرآن علاوه بر اینکه می‌تواند فرصت مناسبی برای عرضه کتب دینی و قرآنی باشد، بهترین مکان برای ارزیابی صنعت نشر و چاپ کتب این حوزه است. در سال‌های اخیر زمان برپایی نمایشگاه کم شده و بعد از هیاهوی نمایشگاه کتاب تهران، رسانه‌ها هم کمتر به آن می‌پردازند.

سید مهدی موسوی تبار

روزنامه‌نگار

عمر مفید یک هنرمند چقدر است؟ چقدر زمان می‌برد تا یک نفر مراحل پیشرفت را در حوزه‌اش طی کند و در حرفه‌اش مشهور و مقبول شود؟ وقتی به زمان میوه‌دادن این درخت می‌رسد ناگهان دست اجل از راه می‌رسد و گریزی نیست جز همراهی با آن دست. هنرمندان مختلفی در رشته‌های گوناگون در جوانی به مرگ سلام داده‌اند. هنرمندان به‌واسطه اثری که تولید می‌کنند از خود یادگاری می‌گذارند. خوانندگان اما در این یادگاری عمق و ثبات بیشتری دارند، زیرا گفته‌اند که تنها صداست که می‌ماند. صداهایی که بعد از مرگ همچنان زنده هستند. در تاریخ موسیقی ایران، خوانندگانی بودند که پیری را ندیدند. بهنام صفوی، اولین‌شان نیست و امیدواریم اما آخرین‌شان باشد. بهنام ابتدا به‌واسطه شباهت صدایش با رضا صادقی، مشهور شد و بعد آرام‌آرام جای خودش را میان خوانندگان پاپ باز کرد. ادب و بی‌حاشیه بودن؛ دو مشخصه‌ای است که همکاران و طرفدارانش از آنها به‌عنوان ویژگی‌های اصلی صفوی یاد می‌کنند. بهنام صفوی متولد تیرماه ۶۲ در شیراز بود و از سال ۹۲ دچار ضایعه مغزی شد و در سال ۹۴ یک عمل جراحی سخت داشت. بعد از عمل، حالش بهتر شد، به‌طوری‌که آلبوم «معجزه» را منتشر و کنسرت‌هایی را در داخل و خارج از ایران برگزار کرد. او بعد از تحمل ۶ سال بیماری، صبح روز گذشته در اصفهان درگذشت. مشهورترین آهنگش «عشق من باش» بود؛ «بگو دوستم داری» سال ۸۲، «عشق من باش» سال ۸۸، «آرامش» سال ۹۱، «فوق‌العاده»

سال ۹۳ و «معجزه» سال ۹۵ آلبوم‌های تولیدشده مرحوم صفوی در دوران فعالیتش بوده‌اند. آنچه می‌خوانید شرح حالی است از زندگی هنرمندان عرصه موسیقی که در روزگار جوانی و آغاز شهرت از دنیا رفتند.

ناصر عبداللهی

سن: ۳۶

آلبوم‌ها: «عشق است»، «دوست دارم»، «بوی شرحی»، «هوای حوا»، «ماندگار» و «رخصت»

علت فوت: نامشخص

«ناصریا»، توسط برنامه صبح بخیر ایران و اقبال واحدی به مردم معرفی شد. دو آهنگ از او در آن برنامه پخش شد و طرفدارانش در نبود فضای مجازی زمان زیادی صرف کردند تا توانستند دوباره آن آهنگ‌ها را بشنوند. عبداللهی کار حرفه‌ای‌را از سال ۷۴ آغاز کرد. سال بعدش به تهران آمد و محمدعلی بهمنی او را به انتشارات دارینوش معرفی کرد. دو آلبوم را با این انتشارات منتشر کرد و با هم دچار اختلاف شدند و عبداللهی آلبوم‌های بعدی‌اش را با انتشارات دیگری کار کرد. مهم‌ترین نکته زندگی ناصر عبداللهی، نوع مرگش بود. او در سوم آذرماه ۸۵، در بندرعباس به دلایل نامشخصی بی‌هوش شد و به کما رفت. می‌گفتند توسط یک نفر و به‌خاطر مشکلات شخصی با ضربات چاقو کشته شده است. عبداللهی پس از گذراندن ۲۶ روز

به بهانه درگذشت «بهنام صفوی»، خواننده جوان موسیقی پاپ

آوازهایی که در گلو ماندند

در کما سرانجام روز ۲۹ آذر ۸۵، در بیمارستان هاشمی نژاد تهران، درگذشت و در زادگاهش بندرعباس به خاک سپرده شد. بعد از این همه سال هنوز جواب روشنی برای علت مرگش داده نشده است.

مرتضی پاشایی

سن: ۳۰

آلبوم‌ها: «یکی هست»، «گل بیتا» و «اسمش عشقه»

علت فوت: سرطان معده

پدیده می‌شوی، وقتی فقط سه آلبوم منتشر می‌کنی و ۳۰ سال بیشتر هم عمر نمی‌کنی، اما مراسم تشییع جنازه‌ات تهران را قفل‌تر و شلوغ‌تر می‌کند؛ آن‌هم در زمانی که شهر گرفتار وارونگی هوا بود. در مراسم تشییع جنازه مرتضی پاشایی، از نسل‌های مختلف آمده بودند و درگیری‌هایی نیز به‌وجود آمد. پاشایی در سال ۸۹ و با گذاشتن ترانه‌هایش در اینترنت، به شهرت رسید. او نخستین آلبومش را به اسم «یکی هست» در سال ۹۱ به‌صورت رسمی منتشر کرد. پاشایی از آذر ۹۲ به تشخیص پزشکان به سرطان معده مبتلا شد و در ۲۳ آبان ۹۳ درگذشت. او دانشجوی رشته گرافیک بوده و موسیقی‌را از ۱۴ سالگی با نواختن گیتار آغاز کرد. کسی نمی‌داند پاشایی اگر بود محبوبیت امروزش را داشت یا نه، اما هستند کسانی که هنوز هم آهنگ‌هایش را گوش می‌کنند و غمگین می‌شوند.

افشین مقدم

سن: ۳۱

آلبوم‌ها: «آخرین طیبی» و «زمستون»

علت فوت: تصادف

اسم اصلی‌اش حسین آهنیان مقدم بود و با یک آهنگ «زمستان» معروف شد. مقدم نزد عطاالله خرم، موسیقی آموخت. در تراس رستورانی در نزدیکی شمیم‌ان آواز می‌خواند. سعید دبیری، ترانه‌سرای بسیاری از قطعات مجموعه «زمستون» می‌گوید یک روز به این رستوران رفت و با افشین مقدم آشنا شد. سعید دبیری که بعدها با کورش یغمایی و علیرضا افتخاری هم همکاری کرد، ترانه زمستون را گفت و از افشین مقدم که در آن روزها در بلک کتز هم نقش کوچکی داشت، خواست تا آن را به‌همراه چند ترانه دیگر اجرا کند. ترانه‌ها را در استودیو بل، ضبط کردند. مقدم در اولین روز مرداد ۵۵ در یک سانحه تصادف در جاده شمال، جان خود را از دست داد.

داریوش رفیعی

سن: ۳۱

آلبوم‌ها: «گلزار» و «زهره»

علت فوت: تزریق آمپول آلوده به کزاز

عجیب است که تنها ۳۱ سال عمر کنی و بیش از ۱۰۰ قطعه موسیقی از تو به یادگار مانده باشد. عجیب‌تر اینکه بخش

زیادی از این آهنگ‌ها را مردم هنوز هم زمزمه می‌کنند. «به سبوی تو»، «گلزار» و «زهره» قطعاتی هستند که هنوز از رادیو پخش می‌شود و طرفدارهای خودش را دارد. رفیعی متولد بم بود و فرزند لطفعلی رفیعی، نماینده مردم بم در مجلس شورای ملی. بعد از آمدن به تهران، با مجید وفادار آشنا شد و قطعاتی مانند زهره، حاصل این آشنایی است. او در اوج شهرت و بر اثر تزریق سرنگ آلوده، به کزاز مبتلا شد و درنهایت در بیمارستان هزارتخت‌خوابی تهران (بیمارستان امام خمینی) در روز دوم بهمن ۱۳۳۷ درگذشت.

مازیار

سن: ۴۵

آلبوم‌ها: «آرزوی فردا»، «خسته»، «ماه‌یگیر»، «حرف بزن»، «تنهایی»، «کودک قرن» و «گل گندم»

علت فوت: سکته مغزی و قلبی

عبدالرضا کیانی‌نژاد در یکم تیرماه سال ۳۱ در بابل، به‌دنیا آمد. در نوجوانی استعدادش در خوانندگی را نشان داده بود. کار حرفه‌ای خود را از اردوی جوانان راسر تجربه کرد. در همین زمان صدای استثنائی او در سال ۱۳۵۷ کشف و اولین ترانه‌اش با نام آرزوهای فردا به بازار هنر عرضه شد. پس از آن ترانه‌های وی یکی پس از دیگری به گوش علاقه‌مندان رسید، آخرین ترانه وی «ایران ایران» در سال ۱۳۵۷ اجرا شد. پس از انقلاب چهار آهنگ را به‌صورت آزمایشی ضبط کرده بود. در دهه ۷۰ و حدود سال‌های ۷۳ آلبوم «گل گندم» او انتشار یافت و در همان سال توقیف شد. گفته می‌شود بخش این آلبوم اتفاق ناگواری برای مازیار بود و مازیار نفع مادی از انتشار این آلبوم نبرده است. سرانجام مازیار در شانزدهم فروردین ۷۶ درگذشت.